Dodatek do „Głosu Wąbrzeskiego" Wąbrzeźno, dnia 7 sierpnia 1935 r.

ROLNIK

Nr. 22 | DODATEK POŚWIĘCONY SPRAWOM ROLNICZYM ORGAN T.R.P. | Rok III

KOMUNIKATY T. R. P.

Komunikat nr. 163.

Dokończenie

a) z tytułu § 3 30% (umorzenie z urzędu)
b) „ § 5 42%*)
c) „ § 8 przy zaliczeniu wpłat w stosunku 200% 14%
86%

2) Następna możliwość daje umorzenie *81,4%* należności:

a) z tytułu § 3 30%
b) „ § 5 42%*)
c) „ § 8 przy zaliczeniu wpłat w stosunku 150% 9,4%
81,4%

3) Umorzenie *77,6%*:

a) z tytułu § 3 30%
b) „ § 5 42%*)
c) „ § 8 przy zaliczeniu wpłat w stosunku 125% 5,6%
77,6%

4) Umorzenie *75,5%* należności:

a) z tytułu § 3 30%
b) „ § 5 przy wykorzystaniu tylko dwóch pierwszych umorzeń (pkt. 1 i 2) 21%
c) z tytułu § 8 przy zaliczeniu wpłat w stosunku 200% 24,5%
75,5%

5) Umorzenie *72%* należności:

a) z tytułu § 3 30%
b) „ § 5 42%*)

6) Umorzenie *70,9%* należności:

a) z tytułu § 3 30%
b) „ § 5 przy wykorzystaniu tylko dwóch pierwszych umorzeń (pkt. 1 i 2) 21%
c) z tytułu § 8 przy zaliczeniu wpłat w stosunku 150% 19,9%
70,9%

7) Umorzenie *67,1%* należności:

a) z tytułu § 3 30%
b) „ § 5 przy wykorzystaniu tylko dwóch pierwszych umorzeń 21%
c) z tytułu § 8 przy zaliczeniu wpłat w stosunku 125% 16,1%
67,1%

8) Umorzenie *65%* należności:

a) z tytułu § 3 30%
b) „ § 8 przy zaliczeniu wpłat w stosunku 200% 35%
65%

9) Umorzenie *30%* należności z tytułu § 3.

*) Przy zastosowaniu się kolejno do wszystkich czterech punktów § 5 otrzymuje się umorzenie salda zadłużenia w ogólnej wysokości 60% (pkt. 1—10%, pkt. 2—20%, pkt. 3—15% i pkt. 4—15%) co odpowiada umorzeniu 42% całej należności (albowiem saldo zadłużenia po potrąceniu 30% w myśl § 3 wynosi 70% należności).

III. Zaległości z tytułu ubezpieczeń długoterminowych.

§ 9.

Spłatę zaległych należności na rzecz:

1) b. Zakładu Ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie w Poznaniu,
2) b. Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu,
3) Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu (z tytułu znaczków inwalidzkich), odracza się do

dnia *15 lutego 1936 r.* oraz *obniża się o połowę kwotę odsetek zwłoki przypadającą na 1 lipca 1935 r.*, z tem jednak zastrzeżeniem, iż kwoty odsetek już obniżone (do 6% lub 4½%) w myśl poprzedniej, obowiązującej, obecnie nieobowiązującej ustawy z dnia 15. III. 1934 r. (o ulgach w spłacie zaległości ubezpieczeniowych) *nie mogą być powtórnie obniżone.*

Celem ustalenia kwoty odsetek zwłoki, wszelkie wpłaty na poczet zaległości uskutecznione w czasie od dnia 9 kwietnia 1934 r. do dnia 1 lipca 1935 r. (tj. dnia wejścia w życie omawianego rozporządzenia) *zaliczone zostaną na pokrycie odsetek zwłoki dopiero po pokryciu innych zaległych należności* (tj. składek i opłat ubezpieczeniowych).

§ 10.

Po upływie terminu odroczenia spłata zaległych należności zostanie rozłożona:

1) w równych ratach na okres 3 lat, licząc od dnia 15 lutego 1936 r., jeżeli dłużnik nie udzieli odpowiedniego zabezpieczenia, a uiścił jednak zobowiązania z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1935 r.;
2) na okres do 9 lat, licząc od dnia 15 lutego 1936 r., jeżeli dłużnik udzieli odpowiedniego zabezpieczenia.

§ 11.

Zarówno odroczenia, jak i rozłożenia na raty wogóle nie stosuje się (a zastosowane uchyla się) do tych sum, od których uiszczenia uzależnione są: zaliczenie pracownikowi okresów ubezpieczenia lub wypłaty świadczeń. Sumy te stają się natychmiast wymagalne pod rygorami, przewidzianemi dla spłaty składek bieżących.

§ 14.

Przez odpowiednie zabezpieczenie należy rozumieć pupilarne zabezpieczenie hipoteczne przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzplitej z dnia 15 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 17, poz. 141), t. zn. w granicach połowy wartości szacunkowej nieruchomości. Dla ustalenia wartości szacunkowej nieruchomości miarodajny jest protokół (zaświadczenie) sporządzony nie wcześniej, jak na półtora roku przed złożeniem przez dłużnika wniosku o rozłożenie spłaty zaległości, przez biegłych sądowych, urzędy lub banki państwowe, instytucje kredytu długoterminowego, bądź wreszcie przez rzeczoznawców zainteresowanej instytucji ubezpieczeniowej lub rzeczoznawców przez nią wskazanych. Treść wpisu hipotecznego ustala zainteresowana instytucja ubezpieczeń społecznych.

Zainteresowana instytucja ubezpieczeniowa może przyjąć również i inne zabezpieczenie, jeżeli uzna je za odpowiednie. Koszty zabezpieczenia ponosi dłużnik. Czynności związane z udzieleniem zabezpieczenia powinny być dopełnione przed 15 lutego 1936 r.

§ 15.

Rozłożenie spłaty zaległości z tytułu ubezpieczeń długoterminowych nastąpi na wniosek zainteresowanego pracodawcy adresowany: Zakład Ubezpieczeń Społecznych — Oddział w Poznaniu, zgłoszony do dnia *1 stycznia 1936 r.* za pośrednictwem właściwej Ubezpieczalni Społecznej, a w zakresie zaległości z tytułu znaczków inwalidzkich, zgłoszony wprost *do Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu (ul. Mickiewicza 2).*

§ 15.

Od zaległych należności pobierane będą począwszy od dnia 1 lipca 1935 r. odsetki zwłoki w następującej wysokości:

1) w razie udzielenia przez dłużnika odpowiedniego zabezpieczenia 4½% w stosunku rocznym,
2) w innych przypadkach — 6% w stosunku rocznym.

Pracodawcy w przypadku wymienionym pod p. 2 mogą na wniosek uzyskać zniżkę oprocentowania do 4½%.

Zaznaczamy, że w Ministerstwie Opieki Społecznej uzyskaliśmy przyrzeczenie, że obniżenie odsetek do 4½% w odniesieniu do gospodarstw rolnych i leśnych będzie stosowane w zasadzie powszechnie.

§ 16.

Dłużnik traci prawo do korzystania z odroczenia, a także z rozłożenia spłaty zaległych należności:

1) jeżeli nastąpiła likwidacja zakładu pracy, lub jeżeli istnieje uzasadniona obawa, że gospodarstwo (zakład pracy) ulegnie likwidacji przed upływem 6 miesięcy;
2) jeżeli zalega z opłatą zapadłej raty dłużej niż 3 miesiące.

IV. Przepisy wspólne i przejściowe.

§ 17.

Instytucje ubezpieczeń społecznych mogą zezwolić na częściową lub całkowitą spłatę zadłużenia papierami procentowemi, w formie cesji wierzytelności, przelania prawa własności do nieruchomości, spłatę towarami, uregulowania zadłużenia w formie wykonania robót itp.

§ 19.

Dotychczasowe układy w sprawie spłaty zaległych należności ulegną zmianie (t. zn. przystosowaniu do warunków udzielania ulg według omawianego rozporządzenia) *na wniosek zainteresowanego o tyle, o ile są mniej korzystne dla dłużników.*

Wejście w życie omawianego rozporządzenia nie uchyla samo przez się zobowiązań, wypływających z udzielonych instytucjom ubezpieczeniowym przez dłużników weksli, czeków itp. oraz nie unieważnia dokonanych na rzecz tych instytucyj cesyj. *Kwoty stąd wpływające będą jednak na wniosek dłużnika przeznaczone na spłatę bieżących zobowiązań* (t. zn. składek za czas po 1 stycznia 1934 r.) *Z tego wynika, że weksle, czeki oraz dokonane cesje nie umniejszają sumy zaległości* (na dzień 1 lipca 1935 r.) *podlegającej ulgom przy spłacie.* Sprawa zwrotu tych wspomnianych walorów w przypadkach, gdy składki bieżące będą w całości regulowane, zależeć będzie od decyzji odnośnych instytucyj ubezpieczeniowych, o ile Ministerstwo Opieki Społecznej nie wyda odpowiedniego zarządzenia, załatwiającego tę sprawę w sposób generalny, o co się obecnie już staramy.

§ 21.

Spory wynikłe na tle udzielania ulg w spłacie zaległości przez instytucje ubezpieczeń społecznych będą rozstrzygane:

a) przez właściwe Urzędy Ubezpieczeń (przy Starostwach Powiatowych), jeżeli idzie o zaległości w b. Kasach Chorych,

b) przez Wyższe Urzędy Ubezpieczeń w Poznaniu i Toruniu, jeżeli idzie o zaległości z tytułu ubezpieczeń długoterminowych.

Ze względu na to, że korzystanie z ulg przewidzianych omawianem rozporządzeniem uzależnione jest od przestrzegania odpowiednich terminów, zwracamy uwagę PP. Pracodawców, że najbliższy termin wpłaty bieżących składek w ubezpieczeniu od wypadków przy pracy i ubezpieczeniu pracowników umysłowych (ubezpieczeń długoterminowych) za czas od 1 stycznia 1934 r. do 31 marca 1935 r. (patrz § 5 pkt. 1), od czego uzależnione są ulgi w spłacie zaległości w b. Kasach Chorych, upływa *z końcem m. września br.*, odnośnie za zaległości z tytułu ubezpieczeń długoterminowych ostateczny termin składania wniosków o ratalne rozłożenie ich spłaty upływa *z końcem m. grudnia 1935 r.*

Komunikat nr. 164.

Przypominamy nasze komunikaty w biuletynach: Nr. 3 pozycja 72, Nr. 4 poz. 128, Nr. 6 poz. 216 i zwracamy raz jeszcze uwagę, że podatek gruntowy stanowi — jak wiadomo — podstawę wymiaru dla innego rodzaju podatków. Im sprawiedliwszy będzie podatek gruntowy, tem sprawiedliwszy będzie ogólny wymiar podatków dla rolnictwa. Ustalenie sprawiedliwego podatku gruntowego jest możliwe tylko na podstawie sumiennej klasyfikacji gruntów. To jest przyczyną, że sprawa klasyfikacji gruntów stanowi dziś przedmiot powszechnego zainteresowania rolników i dlatego zaznajamiamy poniżej z treścią rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonania ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego, które ukazało się w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 52, poz. 340 z 12 lipca br.

Cały dział omawianego rozporządzenia, poświęcony zagadnieniu przeprowadzenia klasyfikacji dzieli się na czynności „przygotowawcze“ i „klasyfikacyjne“.

Do pierwszej czynności należy sporządzenie przez władze samorządowe i nadesłanie powiatowym komisjom odpowiednich wykazów o stanie posiadania i ilości posiadłości gruntowych, znajdujących się w każdej gminie, następuje potem sprawdzenie przez mierniczego na gruncie zebranych materjałów pomiarowych, uzupełnienie lub sporządzenie planów dla tych miejscowości, dla których pomiarów brak albo istniejące nie nadają się do celów klasyfikacji, lub wymagają uzupełnienia.

Klasyfikator.

Najważniejszą czynnością przygotowawczą są czynności na gruncie dokonywane przez t. zw. klasyfikatora. Głównym jego obowiązkiem jest zbadanie gruntów w taki sposób, aby można było przy zastosowaniu obowiązujących kryterjów, określić do jakiej kategorji i jakiej klasy należy zaliczyć grunt badany.

Innemi słowy klasyfikator wyraża jedynie opinję, względnie opracowuje wniosek dla powiatowej komisji klasyfikacyjnej, która ma pełną władzę przyjęcia go lub odrzucenia, stosownie do swego niczem nieskrępowanego uznania.

Prawo posiadacza gruntu.

Przy czynnościach klasyfikatora i mierniczego musi zawsze asystować sołtys, lub podsołtys oraz dwaj przedstawiciele gromady, wyznaczeni przez radę gromadzką. Natomiast od woli posiadacza gruntu zależy czy chce być przy tych czynnościach obecny, czy też nie. Prawo to jest dla posiadacza bardzo ważne, gdyż dzięki niemu może on przez cały czas kontrolować czynności klasyfikatora i obserwować całą dokonywaną przez niego przygotowawczą pracę klasyfikacyjną. Może on również w czasie czynności klasyfikatora i w związku z niemi zgłaszać na miejscu ustnie i pisemnie swe uwagi, składać wyjaśnienia, stawiać wnioski oraz składać dowody; klasyfikator obowiązany jest przyjąć i zaznaczyć w protokóle te uwagi i wyjaśnienia, które winny być podpisane przez posiadacza gruntu.

Przeciwko ustaleniom klasyfikatora posiadacz może w ciągu 14 dni wnieść jeszcze pisemne zastrzeżenia do powiatowej komisji klasyfikacyjnej; w tym samym terminie posiadacz może pisemnie wyrazić życzenie złożenia ustnych wyjaśnień przed komisją, któremu komisja musi uczynić zadość.

Po ustaleniu prac klasyfikator sporządza na miejscu t. zw.

operat klasyfikacyjny

w którym zamieszcza przedewszystkiem charakterystykę gruntów, uzasadniającą zaliczenie ich do poszczególnych kategoryj i klas, oraz te wszelkie uwagi, które zgłoszone zostały przez posiadacza. Ta czynność kończy etap prac przygotowawczych.

Powiatowa Komisja.

Powiatowa Komisja Klasyfikacyjna dokonywa klasyfikacji gruntów t. zn.: 1) ustala kategorję gruntu, 2) ustala klasę gruntu tej kategorji, 3) ustala granicę danej kategorji, 4) ustala granicę danej klasy. Wydanie decyzji przez komisję poprzedza dokładne zapoznanie się z przedstawionym jej materjałem, na który składa się: operat klasyfikacyjny wraz ze zgłoszonemi do protokółu uwagami posiadaczy gruntów i własny materjał Komisji.

Dochodzenia dodatkowe.

Jeżeli operat klasyfikacyjny nie nasuwa komisji żadnych wątpliwości i przeciwko ustaleniom klasyfikatora nie zostały wniesione żadne zastrzeżenia — Komisja operat zatwierdza i wydaje dla tej miejscowości orzeczenie o klasyfikacji gruntów zgodnie z treścią operatu; w przeciwnym wypadku komisja może zarządzić przeprowadzenie dodatkowych dochodzeń przez klasyfikatora; może sama zjechać na grunt, lub też delegować ze swego grona jednego członka, może z urzędu przesłuchać posiadaczy gruntów,

świadków i inne osoby, może wogóle przedsięwziąć te wszystkie czynności, które dla wszechstronnego wyświetlenia klasyfikacji uzna za stosowne.

Postępowanie odwoławcze.

Od orzeczenia o klasyfikacji gruntów, wydanego przez powiatową komisję klasyfikacyjną, przysługuje prawo odwołania posiadaczowi gruntów, prezesowi zaś komisji — prawo sprzeciwu. Termin wniesienia odwołania przez posiadacza gruntów wynosi 30 dni i rozpoczyna swój bieg od dnia następnego po dniu, w którym upływa 2-tygodniowy termin do zaznajomienia się przez posiadacza gruntów z treścią orzeczenia klasyfikacyjnego. Termin sprzeciwu komisji wynosi również 30 dni i rozpoczyna natychmiast swój bieg. Odpis sprzeciwu przewodniczącego doręczy się posiadaczowi gruntu, który może wnieść odpowiedź do Wojewódzkiej Komisji Klasyfikacyjnej w terminie 30 dni, licząc od dnia następnego po otrzymaniu odpisu sprzeciwu. Odwołania i odpowiedzi na sprzeciw mają posiadacze gruntów wnosić na piśmie oraz za pośrednictwem tej powiatowej komisji klasyfikacyjnej, która orzeczenie wydała. Posiadacz gruntu może zażądać przed wniesieniem odwołania udzielenia mu ustnych informacyj o podstawach dokonanej klasyfikacji oraz zezwolenia na przejrzenie oryginału planu klasyfikacyjnego. Niezależnie od tego posiadacz gruntu może wnieść pisemną prośbę udzielenia mu na piśmie uzasadnienia dokonanej klasyfikacji.

Odwołanie powinno zawierać następującą treść:

1) Imię i nazwisko i adres odwołującego się, 2) określenie gruntów, od klasyfikacji których wnosi się odwołanie, 3) konkretne zarzuty, wskazujące pod jakim względem odwołujący się uważa orzeczenie za nieprawidłowe, 4) uzasadnienie zarzutów i wskazanie środków dowodowych, 5) wskazanie pod jakim względem odwołujący się żąda zmiany orzeczenia, 6) podpis odwołującego się.

Komisja powiatowa obowiązana jest zapoznać się z treścią odwołania, zbadać zarzuty i dowody i przesłać odwołanie wraz ze swoim wnioskiem woj. komisji klasyfikacyjnej. Powiatowa komisja klasyfikacyjna może jednak wniesione odwołanie rozstrzygnąć także własną władzą, o ile dojdzie do przekonania, że należy je w całości lub częściowo uwzględnić. O ile to nie zadowala posiadacza gruntu może on żądać pisemnie w okresie 14 dni przedstawienia jego odwołania do rozstrzygnięcia komisji wojewódzkiej. Komisja wojewódzka nie jest skrępowana ani orzeczeniem o klasyfikacji gruntów, ani też wnioskiem powiatowej komisji.

Wojewódzka Komisja Klasyfikacyjna może odwołanie lub sprzeciw przewodniczącego komisji powiatowej bądź odrzucić, bądź uwzględnić w części dotyczącej gruntów, wchodzących w grę i polecić Komisji powiatowej ponowną klasyfikację.

Wszelkie pisma pozostające w związku z postępowaniem klasyfikacyjnem i odwoławczem są wolne od opłat stemplowych prócz od „określenia gruntów, od klasyfikacji których wnosi się odwołanie".

W końcu ustawa przewiduje t. zw. „Świadczenia osobiste" to znaczy, że posiadacze gruntów obowiązani są dostarczyć furmanek do dyspozycji osobom zajętym przy klasyfikowaniu, lokalu do urzędowania, oraz mieszkania, robotników i potrzebnych narzędzi (łopaty, tyczki, paliki itd.) Wreszcie niezastosowanie się do powyższego w części lub całości pociągnie za sobą wykonanie przymusowe i ściągnięcie powstałych kosztów przez Urzędy Skarbowe. Tytuł wykonawczy stanowią pokwitowania za wykonane świadczenia. Posiadacz gruntów może wnieść odwołanie do Izby Skarbowej w ciągu 14 dni, po otrzymaniu wezwania do zapłacenia.

Decyzja Izby Skarbowej jest dostateczna.

Komunikat nr. 165

W związku ze zbliżającym się sezonem nawozowym powiadamiamy, że fabryki wapna i cementu Piechcin, spółka akcyjna **w Piechcinie pod Pakością** dostarczają mieszanki wapna nawozowego.

Dostawy dokonują w każdym terminie a za podstawienie wagonów żadnych opłat bocznicowych nie biorą.

Kółka Rolnicze, które miałyby zamiar sprowadzić zbiorowo, dostaną zniżki 6% od cen cennika, który na każde żądanie oraz wyjaśnienia wysyła bezpośrednio powyższa fabryka.

Komunikat nr. 166.

W niedzielę 14 lipca br. obradował w Toruniu Zjazd rolników powiatu toruńskiego, zrzeszonych w T. R. P. Przybyło około 100 osób. Obrady zagaił prezes Pow. Tow. Rol. p. Adamczyk, który powitał p. p. przedstawicieli: woj. i star. p. Soldinga, Banku Rolnego w Grudziądzu dyr. Narbutta, P. I. R. nacz. wydz. Głębowicza, P. T. R. inż. Zycha i innych.

Po sprawozdaniu Zarządu przystąpiono do referatów, które wygłosili nacz. wydz. P. I. R. p. Głębowicz o nowej polityce gospodarczej Rządu i p. Masłowski o spółdzielniach.

W dyskusji wskazywano na konieczność zniesienia karteli, które przyczyniają się do pogorszenia ciężkiego położenia rolników pomorskich, doprowadzając ich do ruiny. Na wniosek p. Adamczyka postanowiono na następną niedzielę, t. j. 21 lipca zwołać zebranie organizacyjne spółdzielni rolniczej, która przyczyni się do utrącenia wyzysku rolnika przez pośredników.

Następnie odbyło się posiedzenie Rady T. R. P., któremu przewodniczył również prezes p. Adamczyk. Po sprawozdaniach z działalności z r. ub. uchwalono budżet w wysokości zł. 7.025,00, poczem odbyły się wybory uzupełniające do zarządu. Do Zarządu wybrano pp.: Bagiński, Gniot, Grąbkowski, Padykuła.

O godz. 16-tej ukończono obrady. —

ZARZĄD T. R. P.

Ewertowski, instr. TRP. *Klimek*, wiceprezes